

частіе; но тогава оно е нарѣчіе, слѣдователно не се измѣнява, Примѣри: *Quelque considerés que nous soyons; quelque pius-sants qu' ils soient.*

Aucun означава никой и обикновенно не приемва знакъ множествъ: числа (s). Подобно и **nul** никой, кога се намѣря предъ съществително-то си. Примѣри: *aucun homme, aucun cheval, nul garçon* и пр: *Исключеніе.* Нѣкога обаче **aucun** и **nul** употребяватъ се и въ множествъ: число; а особенно они неизбѣжно трѣба да се поставятъ въ множествъ: число, ако съществително-то имъ се употребява само въ множествъ: число; както: *aucunes funeraïells,* никакво погребанье; *nuls frais,* никакви издержки. **Chaque** всѣки, ище всякога да има подиря си едно съществително, както: *chaque ville, chaque pays,* не трѣба никога само да се употребява; не може слѣдователно да се каже: *ces livres coûtent cinq piastres chaque,* но трѣба да се прибави и неопредѣлителнй членъ **un** и да се каже: **cha-cun** (всѣки единъ) Слово **Quelque chose** нѣщо, кое-то состои отъ прилагателное **quelque** и съществителное **cho-se** е всякога мъжкаго рода. Примѣръ:

J'ai lu quelque chose qui m'a paru bon. Ако подирь **Quelque chose,** и **rien,** нищо, слѣдова едно прилагателно, то се стави предъ това прилагателно предлогъ **de.** На примѣръ: — *Quelque chose de nouveau, je ne sais rien de nouveau, il n'y a rien de bon.*

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

Съчиненіе на Мѣстоменія-та.

I Употребленіе на лични-тъ мѣстоименія.

Правило 1) Лични-тъ мѣстоименія, употребени като подлежащи, ставятъ се предъ глаголь-тъ, както: *J'aime.*

Исключеніе 1) Въ вопросителни-тъ, сомнителни, удивителни, и желателни предложенія ставятъ се лични-тъ мѣстимъ: въ прости-тъ времена, подирь глаголь-тъ; а въ сложни-тъ, между вспомогателный глаголь и прошедшее причас-